Ч. 111 (14.360). Львів, середа 20. травня 1936. Рік LVII.

Росстова оплата оплacона густалтем.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В осени відбудеться касаційна розправа за вбивство мін. Перацького.

Апеляційний Суд уже викінчує опрацьовувати мотиви до присуду у справі вбивства мін. Перацького. Мотиви зладять до половини червня. По доручені присуду з мотивами оборонці матимуть тиждень часу, щоб внести касаційну скаргу. Касаційна розправа перед Найвищим Судом за вбивство мін. Перацького відбудеться не скорше, ніж в осени ц. р.

Перед скликанням надзвичайної сесії сойму.

В політичних колах кружляють поголоски, що в найближчих днях появиться розпорядок президента про скликання сойму і сенату на надзвичайну сесію. Кажуть, що надзвичайна сесія почнеться вже мабуть 26. травня. Сойм і сенат признають нові повновласти урядові і роз'їдуться до дому. Політичні кола переконані, що новий уряд ген. Складковського здобуде повновласти без ніяких перепон.

Німецька відповідь на британський квестіонар

ТА ПОЛІТИКА НОВОГО ФРАНЦ. УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Як повідомляє „Таймс", після розмови амб. Фіпса з Гітлером брит. уряд дійшов до переконання, що годі сподіватися німецької відповіди на брит. квестіонар скорше, як створиться новий франц. уряд. Гітлер не відповість, доки не дізнається, чи новий франц. уряд займе до пакту зі СССР таке саме становище як і попередній. З огляду на те годі сподіватися візити льорда Галіфакса в Берліні.

Бунт в еспанській армії.

МАДРИД, 19. 5. ПАТ. Розійшлася вістка про бунт двох полків кінноти в Алькале та Генарес. Причина була, здається, ось яка: Підчас бійок соціялістів з фашистами в касарні кавалерійського полку скрився перед соціялістами якийсь фашист. Старшини цього полку заманіфестували свою симпатію до нього, що стало причиною сутички між старшинами й лівими елементами з цивільного населення. Один сотник, здається, стріляв з вікна свого помешкання до гуртка робітників і ранив 9 осіб. На домагання посадника уряд рішив змінити місця постою тих полків, колиж старшини відмовилися виконати приказ, їх арештували. Всіх арештованих є 43. З того приводу робітники хотіли проголосити ген. страйк, але цього не зробили, щоб не утруднювати становища уряду.

У звязку з подіями в Генарес та Алькале приміщено в службі ген. інспектора армії дель Баррія

Мін. Іден демаскує італ. інтриґи

з кулями дум-дум.

ВІДКІЛЯ ВЗЯЛИСЯ КУЛІ ДУМ-ДУМ В АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Вчора виголосив мін. Іден у палаті громад промову, в якій опрокинув заміти італійського уряду та преси, начеби В. Британія доставляла Абісинії кулі „дум-дум".

„В Абісинії — ствердив мін. Іден — населення віддавна користувалося ріжного роду набоями, подібно як в обігу були там монети ріжних країв. Абісинія це вимріяний ловецький терен. Їздили туди туристи та спортсмени, що мали, очевидно, зі собою спеціяльні кулі з мягкими кінцями, уживаючи їх підчас ловів на грубого звіра. Коли Абісинія оголосила мобілізацію, щоб протиставитися італійській інвазії, ріжні племена приносили зброю й муніцію, яку мали. Можливо, якщо правдиві звіти італ. вояків, мовляв деякі старі стрільби були набивані набоями з мягкими кінцями, то були це набої, що їх вживали мисливі. Брит. уряд розтягнув строгу контролю над усякого роду вивозом зброї та муніції".

ТЕМНА ПОСТАТЬ ПОЛК. ЛЬОПЕЗА.

Дальше порушив мін. Іден заміти, які свого часу кинув брит. урядові італ. часопис „Месаджеро". „Натуралізований брит. громадянин — заявив мін. Іден, — що виступав як полк. Льопез, хоча уживав також інших назвиськ, зголосився до англ. фабрики муніції „Бейтс" і представився як представник абіс. уряду, показуючи сфальшоване поручуюче письмо египетського уряду. Небавом італ. преса оголосила лист Льопеза, мовляв: цю муніцію вже вислали, хоча на ділі абісинський посол, уповноважений до замовлень муніції, не дістав ані прібок ані листа Льопеза.

АНҐЛІЯ ОСТЕРІГАЄ.

Брит. урядові було відомо, що Льопез має звязки з італ. амбасадою, тому він її звернув у приятельському тоні увагу, що Льопез відомий з того, що достарчає фальшивих інформацій і що звязки з ним можуть попсувати відносини між обома державами. Італ. амбасадор подякував та заявив, що про Льопеза йому нічого не відомо. 31. березня Льопез був у абісинського посла, представляючися як Мезлер. У брит. влади ніхто не просив дозволу вивозити муніції, якої домагався Мезлер"

МОЖЛИВІ НАСЛІДКИ.

Заява Ідена може потягнути за собою дальші консеквенції, бо вона поважно обтяжує італ. амбасадора Ґрандія, що не зважаючи на осторогу в березні не зірвав звязків з Льопезом, який достарчив переписку абіс. посла з фірмою „Бейтс", оголошену 12. квітня в „Месаджеро". Припускають, що брит. уряд хоче вихіснувати цю аферу, щоб настроїти проти Італії публичну опінію.

Перед слідством у Палестині.

ІТАЛІЙЦІ НЕ ІНТРИГУВАЛИ

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Міністр кольоній заявив, що уряд вишле до Палестини комісію, яка розслідить причини заворушень та жидівські й арабські скарги.

РИМ, 19. 5. ПАТ. Італ. урядові круги рішуче заперечують поголоску, немовби заворушення в Палестині вибухли під впливом італ. пропаґанди.

Після другої палатної революції в Австрії.

(Від нашого кореспондента)

Відень, 15. травня 1936.

Від коли на чолі авторитативного австрійського уряду після убивства канцлера Дольфуса стоїть д-р Шушніґ, то вже двічі наставали несподівані переміни в складі його кабінету. Перший раз було це тоді, коли у жовтні 1935. р. відкликали провідника віденських гаймверів та одночасно віцеканцлера Фея і відсунули його від управи пароплавним рухом на Дунаю. Другий раз сталося щось подібне вночі з 13. на 14. травня. І тепер випала доля на некористь одного з проводирів гаймверів, а саме на їх найвищого команданта та віцеканцлера князя Штаремберґа, який „вслідок річевих розходжень у поглядах" вийшов із складу кабінету.

Від коли скасували систему політичних партій в Австрії, кожна зміна урядового апарату відбувається за сильно зачиненими дверима. Але треба тільки пригадати собі події з осени минулого року, щоб побачити яскраву паралелю у звязку з найновішим фактом і зрозуміти притаєну ворожнечу між австрійськими християнсько-суспільниками та гаймверами. Тоді, як і нині, йшло в суті речи про те, чи проводити має клерикальне, чи фашистівське крило в урядовому таборі. Тоді, як і нині, переміг клерикалізм, той самий клерикалізм, що властиво ніколи не переставав підтримувати звязки із протифашистівською демократією. Завсіди із рядів того християнсько-суспільного табору виходили спроби, щоб здобути собі робітничу масу та порозумітись з прихильниками колишньої соціялістичної партії. Не вийшовши із загальних виборів, не чуючи за собою підтримки загальних настроїв, уважає клерикальний табор за вказане зміцнити свої взаємини із сусідніми демократичними державами, особливо із Чехословаччиною, Швайцарією та Францією. Ще й тому, щоб таким чином австрійська залежність від Італії не була така яскрава.

Шушніґ, покликаний тепер утрете до прем'єрства, не зможе в тій залежности змінити нічого. Він відразу заявив, що мірodатними будуть в його політиці т. зв. „римські пакти". Але йому залежати мусить на тому, щоб з огляду на Лігу Націй, на Париж, Льондон та Прагу про цю серед населення до речі зовсім не улюблену приязнь до Італії не заявляти надто голосно. Ось чому ці гарячі побажання, що їх вислав Штаремберґ Муссолініеві з нагоди абісинської перемоги, імовірно прискорили вибух згаданих офіціяльно „річевих розходжень", тих самих „річевих розходжень", що кілька днів раніше виявились у формі бійок між гаймверівцями і членами католицького „Фрайгайтсбунду" на віденському ринку.

Але безперечно при останній палатній революції, в Австрії йшло про щось більше, як про дружбу з Італією, неминучу до того часу, поки Австрія хоче фіґурувати формально як незалежна держава. Йшло також більше як про те, щоб скинути одного або другого міністра, може заанґажованого у справі афери „Фенікса". А йде тут про те, чи має бути в Австрії одна влада, чи дві, чи побіч державного війська та поліції має бути ще одна екзекутива, себто чи озброєна гаймвера має бути чи не бути. Віднова загальної військової служби в Австрії зробила істнування гаймверівських військ (офіціяльно вони звуться „Добро-

вільна міліція, австрійська охорона батьківщини") ще більше зайвим. Але „тільки по моїм трупі допущу до розвязки гаймверів", заявив патетично ще кілька днів перед своєю димісією князь Штаремберґ.

А проте, хоч у новому кабінеті Шушніґа є заступники гаймверів, та хоч усі газети пишуть про наладнену єдність, про усунення шкідливого дуалізму та двоголовства в державній кермі, двобій між клерикалами і гаймверою в Австрії не так скоро скінчиться. Перебравши провід над т. зв. фронтом батьківщини, себто утворюючи згори політичну орґанізацію пануючого тепер курсу, заміцнив канцлер Шушніґ свою позицію настільки, що став теж шефом гаймвери, яка належить теж до того фронту. Але нема сумніву, що без огляду на те поглиблюється антаґонізм між тими двома таборами з дня на день, та остаточна розвязка конфлікту між австрійськими клерикалами та гаймверою мусить прийти скорше чи пізніше, на шкоду політичного спокою в середущій Европі, але може й на користь скорішого остаточного прояснення австрійської справи.

Віденець.

Українці і чеські будителі.

Прага, травень 1936.

Цього року чеський нарід святкує величаво ювилейні дні своїх визначних будителів: Шафаржіка, Гавлічка-Боровського і Паляцького, трьох великих чехів, яким належиться пошана і від українського народу.

Це вже нині загально відома і джерельними студіями доведена правда, що не лише національне, але й політичне відродження українського народу, особливож на його західних землях, відбулося під сильним, а то й безпосереднім впливом національного і політичного відродження чеського народу.

В національному відродженні брали собі українці за взір сербів і чехів. Було це в трицятих роках XIX. ст., коли в Галичині почалось українське національне відродження, викликане тимиж самими причинами і мотивами, що й у інших славянських народів. Саме в тому часі дістаються на Галицьку Землю з одного боку ідеї західно-европейського романтизму, з другого ідеї чеських народніх будителів Добровського, Шафаржіка, Коляра і Челяковського. І наші перші галицькі будителі, Маркіян Шашкевич, Яків Головацький та Іван Вагилевич, можна просто сказати, виросли в атмосфері тих нових ідей славянського відродження, які виходили з того живого джерела, що ним тоді для цілого славянського світа було Чехія.

Ці ідеольоґічні і культурні взаємини трицятих років минулого століття набирають за дальших десять літ знову іншої, нової форми; вони стають основою також політичного відродження українського народу. Сталося це на тлі тих подій, які перейшли цілою, особливож Середущою Европою, наприкінці 40-их років XIX. ст., в добі, яку загально називаємо весною народів і аджеж таки головно під сильним і безпосереднім впливом чехів, які в цих подіях відограли одну з найважніших роль.

Як у національному відродженні українців визначну ролю відіграв вплив трьох чеських національних будителів: Добровського, Шафаржіка і Коляра, так у політичному відродженні українського народу був це вплив теж трьох чеських політичних будителів і провідників: Гавлічка-Боровського, Ріґера і Паляцького.

1936. рік — це ювилейний рік Шафаржіка, Гавлічка-Боровського і Паляцького. Цілий чехословацький нарід достойно святкує ці ювилеї: академіями, виставами, новими виданнями їх творів, прощами на могили цих своїх великих мужів, відслоненням їх памятників і т. п. Само собою, що й українці, які перебувають у Чехословаччині, не забули свого обовязку супроти тих, які так рішуче станули в обороні українського народу тоді, коли він починав щойно ставити свої перші кроки на шляху політичного життя модерної самостійної нації, супроти тих, які помагали йому формувати своє повносвідоме політично-національне „я".

Цей обовязок взяло на себе перше Т-во „Єдність" у Празі, а виконало воно його, хоч і скромно, але достойно, на окремо для цього скликаних сходинах дня 9. ц. м. Програму цих сходин виповнили такі реферати: проф. М. Любинецького: П. Шафаржік та українці; доц. д-ра М. Добриницького: Ф. Паляцький та українці і доц. Г. Омельченка: К. Гавлічек-Боровський та українці. Публики було досить, хоч повинно би бути більше. Всі три реферати були цікаві і то як своїм підходом до теми, так і самим змістом; вони і привели нас до переконання, що Т-во „Єдність" зробилоб велике діло, якби влаштувало у себе цілий цикль таких викладів з історії чесько-українських взаємин, бо таким чином далоб кожному українцеві, якому приходиться жити на еміґрації саме між чеським народом, відповідний засіб потрібного матеріялу до виконання найважнішого обовязку кожного українського політичного еміґранта: якнайширше розпропаґовувати вагу української справи. Такі виклади далиб кожному, хто не має можливости сам собі потрібного матеріялу зібрати, готовий арсенал засобів, при допомозі якого можнаб опісля легше поборювати і викорінювати у своїм чеськім окруженні те традиційне чеське русофільство, яке нині стає для нас знову дуже актуальним, дарма, що воно тепер набирає іншої форми.

М—н.

Здійснені мрії і смертельна загроза.

Після проголошення римської імперії.

Після прилучення Абісинії та створення з неї окремої провінції здійснилися мрії Мусоліні, як творця відродженої фашистами Італії, яка зуміла вкінці здійснити задуми італійських державних мужів — придбати Італії кольонії. Від 80-их років минулого віку Італія шукала виходу з Апенінського півострова на африканський континент і після здобуття в 1882 р. пристані Ассаб і три роки пізніше пристані Массави, положених над Червоним Морем, сягнула далі в глибину Абісинії. Одначе програна італійських військ у 1896 р. під Адуєю врятувала майже на пів століття незалежність Абісинії. Всеж таки по цій програній Італія не зрезиґнувала зі своїх кольоніяльних амбіцій. З одного боку вела війну з розхитаною Османською Туреччиною, від якої в 1912 р. здобула миром в Уші Додеканеські острови, острів Родос, Триполітанію та Киренаїку; з обох останніх повстала кольонія Лібія. З другого боку Італія не спускала очей з Абісинії, країни багатої в ріжні мінеральні та природні багацтва і невикористані сирівці, потрібні до розбудови італійського тяжкого й легкого промислу.

Одначе повільна господарська пенетрація Абісинії не вдоволила італійців. Всеж таки навіть Мусоліні не зважився на війну з Абісинією, не перетягнувши на свій бік Франції або В. Британії, які теж поширювали свої господарські впливи в Абісинії. Щойно згода Франції, яку висловив мін. Ляваль підчас своєї візити в Римі з початком січня 1935 р. та згодом пакт у Стрезі теж з квітня м. р., розвязали Мусолінієві руки в його намірах щодо Абісинії. Колиж уже італійсько-абісинська війна висіла на волоску, В. Британія відкликала свою згоду, а після вибуху війни за натиском британського уряду Ліґа Націй наложила господарські санкції на Італію, як напасника на одного з членів Ліґи — Абісинію. Що санкцій не загострено, Італія може зав

о. О. ПРИСТАЙ. 27

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

При цій нагоді почув я від Йосє Блейнда леґенду про повстання англійської мови:

Сотворив Господь Бог людей і постановив дати їм мову. Вони обступили свого Сотворителя, що почав їм роздавати язики. Одному дав французький, другому німецький, третьому український, четвертому арабський, пятому жидівський і т. д. В короткому часі Господь пороздавав усі язики. Але як обернувся, побачив, що за Ним стоїть чоловік без язика. Це був Джон Бул¹), себто по нашому, Іван Бик. Бог не надумувався довго. Наказав ангелам забрати назад всі язики, кинути їх у котел і поставити на жар, щоб вони закипіли. Потім ангели мусіли змішати їх. А як з них виступила на верх піна, ангели зібрали її кохлею і подали англійцеві. А Господь сказав йому: „Це буде твій язик!" Тому то англійська мова складається з такої пестрої мішанини латинських, грецьких, німецьких, французьких і ріжних інших чужих слів.

•

Всі жиди в Америці передовсім училися по англійськи. Бо людина без язика згубиться у світі, як пес на ярмарку. Опанувавши якслід англійську мову, бралися до роботи. Не маючи готівки, використовували здебільша марнотравність американців. Такий жид, роздобувши кілька долярів, купував собі старого коня і візочок. Іноді вдалося йому навіть задурно дістати це все. Він виїздив за місто і порпався там у домпах²). Визбирував у них старе заліззя і ріжні інші речі, що їх американці щедро викидали на смітник. Бо це вже така вдача в американців, що вони люблять тільки все нове мати. Старих річей ніколи не зберігають, хоч можливо колись моглиб іще придатися. Як американцеві бізнес ішов добре, то він зараз відпродував свої „старі" меблі, не оглядаючись, що вони в зовсім доброму стані. Зате купував собі нові й модніші. Жиди робили на цьому знаменитий інтерес. Куплені старі меблі вичистили, трохи змінили й виполітурували, а потім продавали їх за ті самі гроші, що й нові. Цей бізнес приносив жидам добрий дохід.

¹) John Bull — насмішлива назва англійців.
²) Всяких сміття і відпадків.

Призбиране в домпах заліззя віз жид до фабрики, де продавав його цілими тонами. Зароблені гроші давав на гіпотечну позичку, щоб росли відсотки, а сам ішов дальше збирати заліззя, докіль не заощадив собі кілька тисяч долярів готівки. А до тисячок можна було йому дуже легко прийти. Видатків не мав ніяких, окрім удержання коня і скромного власного прожитку. За старе заліззя не платив ані зломаного цента, а брав за нього небиякі гроші. В місті Карнеґі показували мені земляки одну жидівську фабрику, що її власник іще перед десятьма роками збирав по домпах залізні відпадки.

Інші жиди збирали по домах старі папери, особливо перечитані часописи. В Америці виходить безліч щоденників великанського формату, від 20 до 60 сторін обєму та в міліонових накладах. Щоденник, що мав приблизно 30 сторін друку, коштував усього 2 центи! Американець купував собі щодня свій часопис, переглянув його, прочитав кілька сензаційних новинок, зокрема спортові вісті й ті рубрики, що особисто ними цікавився. Прочитані часописи американці складали звичайно в пивниці, щоб не засмічувати ними мешкання. А як донеслись з вулиці вигуки: реґс!, то кликали збирача реґсів, що ним звичайно був жид. Він забирав з пивниці цілі оберемки часописів, а домашні ще й дякували йому, що взяв собі від них те „сміття".

Деякі жиди слабшого здоровля бралися до лекшого бізнесу. Купували з фабричних складів дешеві полотна, сукна й готові одяги. Звязували свій товар у звій до церати й ходили по хатах свіжих еміґрантів, що, правда, потребували ріжних річей, але не мали змоги купити собі їх у крамниці, бо не встигли ще навчитися по англійськи. Тому ждали на жида-„питлара", мандрівного торговця, що з ним могли порозумітись у своїй рідній мові.

Проворний жид загощував до хати звичайно серед дня, коли сподівався, що чоловік буде на роботі, а він застане тільки жінку. З нею вигідніше робити ґешефт! Легкодушні жінки давали себе оциганювати підлесливим словам жида. Не те робітники, що так тяжко працювали й зароблений гріш не хотіли викидати на жіночі „тереферi", тобто на зайві одяги та прикраси. Як жид побачив у хаті чоловіка, то не морочив довго голови, побоюючись, щоб не обірвав палицею поза плечі. Він скромно стояв біля дверей і, поздоровивши чемно, перепрошував, що турбує своїм приходом. По цім вступі вичислював за порядком, як Отченаш, усі свої товари й питався, чи міссіс¹) не купить щонебудь гарного в нього. Але як почув голос господаря, що не треба їм нічого, забирався, як непишний з хати й ішов дальше. **(Далі буде.)**

•

¹) mistress-пані.

дочувати лише Франції, яка за ніяку ціну не хо… ослаблення сили та значіння Італії в Европі, як надійного союзника проти Німеччини та правдивого гаранта незалежности Австрії.

Але плани присли мов милена банька з хвилиною, коли Німеччина обсадила своїм військом здемілітаризовану смугу Надренії, а розсварені союзники зі Стрези: В. Британія та Італія ні пальцем не кивнули, щоб покарати збройною рукою смільчака канц. Гітлера. Слєвом, на цій імпрезі з Абісинією заробили покищо дві держави: Італія та Німеччина. Перша заокруглила свої кольонії Абісинією і тепер простір її кольоній обіймає 3,351.244 км. квадр., а число мешканців збільшилось на 10 міліонів. До того Мусоліні, проголошуючи 9. травня ц. р. повну анексію Абісинії та відновлення римської імперії, здійснив задушевні мрії фашистівської Італії та ще більше обєднав цими двома історичними актами італійську націю довкола фашистівського уряду та своєї особи. Щож до Німеччини, то вона, занявши Надренію, завдала останній смертельний удар зненавидженому версайському трактатові та підорвала авторитет Франції, яка збудувала свою гегемонію в Европі на трівкости саме цього версайського договору.

Нема сумніву, що ані Італія ані Німеччина не уступлять ні крок перед Лігою, бо переконалися, що в конфлікті з Лігою Націй користає завжди сильніший, який не йде на уступки.

Передишку після відложення сесії Ліги Націй до 15. червня ц. р. італійська диплюматія використає в той спосіб, щоб добитись відкликання санкцій. Тому Італія по останній демонстрації на засіданні Ради Ліги Націй ледви чи оминне Женеву. Вона хоче лише згоди від Ліги Націй на доконані факти, щоб опісля здобути найшвидше закордонний капітал і приступити негайно до використовування на широку скалю велитенських мінеральних багацтв Абісинії та осування нових плянтацій бавовни. Надщерблені війною італійські капітали вистануть в остаточному випадку на кольонізацію італійцями Абісинії, на наладнання управи збіжжа, на розвинення годовлі худоби і продукції мяса, яке дотепер вони спроваджували головно з Полудневої Америки та з Югославії. Вкінці на використання лісових багацтв Абісинії, щоб зменшити привіз будівельного дерева та дерева на целюльозу.

Виринає тепер одно питання: як поставляться до проголошення римської імперії Франція та В. Британія? Після виборчої перемоги у Франції народнього фронту і недалекого приходу до влади лівого уряду під проводом Блюма зросли у Франції настрої за санкціями. До того Франція розчарувалась на Італії за те, що вона не виступила рішуче проти Німеччини після обсадження Надренії. Тепер після повної анексії Абісинії Франція готова ще „заробити" в цьому інтересі те саме, що заробили большевики після проголошення незалежности Манджуко, а саме втрату єдиної залізниці, яка йде з Джібуті до Аддіс-Абеби. Крім того Італія добре знає, що за санкціями найбільше розпинались комуністи і соціялісти всяких відтінків, отже ті, які завтра прийдуть у Франції до влади. Правда, кожний уряд кермується в першу чергу життєвими інтересами своєї держави, але саме тут суть розвязки цілої справи. Франція добре знає, що в Англії зросла ще більше неохіть до Італії після проголошення римської імперії. Франція знає теж, що В. Британія вступила на шлях приспішеного дозброєння, яке на думку військових фахівців треватиме коло двох років, бо шляхи британської імперії загрожені, в першу чергу Італією на Середземному Морі. Зі здержливої тактики британського уряду супроти Німеччини виходить, що В. Британія хоче нарешті довести до змирення між Францією та Німеччиною і відтягнути її остаток від союзу з Італією. Ясно теж, що доки В. Британія не переведе своїх дозброєнь, не буде піддержувати ввесь час санкцій проти Італії, тому кінець-кінців до якогось порозуміння з Італією дійде і санкції скасують. Одначе ледви чи це порозуміння з конечности перетвориться в союз між В. Британією та Італією. Навпаки! Можна сподіватися, що між цими обома державами дійде неминуче до рішучої збройної розправи, бо В. Британія звичайно не дарує тому, хто смертельно загрожує її життєвим інтересам. А такими життєвими інтересами В. Британії є її володіння в Єгипті і Судані, в Палестині та Арабії і — що найважніше — загрожений тепер Італією шлях на Середземному Морі.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Терор в Абісинії.

ДЖІБУТІ, 19. 5. Райтер. Подорожні з Адіс Абеби оповідають, що там засудили на смерть кількасот абісинців за те, що переховували загорбовані товари та не видали зброю. Засуджених розстрілюють зі скорострілів гуртами по 40—50 людей.

ВІДБИРАЮТЬ ЗБРОЮ

РИМ, 19. 5. ПАТ. Італ. війська шукають всюди за укритою зброєю. В Адіс Абебі найшли 7.800 крісів, 80 пістолів, 156 скорострілів, 51 пушок, грузові авта і воєнне знаряддя. В околиці Гаррару зібрали 9000 крісів, 140 скорострілів, 32 нові гармати, 89 старих, 30 грузових авт, муніцію, харчі, ліки та бензину.

КРАДІЖ ДИПЛЬОМАТИЧНОЇ ВАЛІЗИ.

ДЖІБУТІ, 19. 5. ПАТ. В дорозі залізницею з Аддіс Абеби пропала валіза заадресована до брит. консуляту в Джібуті.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ЧАСОПИС В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 19. 5. ПАТ. На днях почне виходити перший часопис в італійській мові, на місце французького „Кур'єра Етіопії".

РАДІО В АБІСИНІЇ УРУХОМЛЕНЕ.

АДІС АБЕБА, 19. 5. Стефані. Передавчева радіо урухомили всі радіостації.

Волосні секретарі не розуміють української мови.

(Допис з Бережанщини).

Господар у Плаучі Великій, повіт Бережани, Іван Лесів прийшов дня 2. травня ц. р. в год. 3.50 пополудні до волосного (ґмінного) уряду та просив секретаря волости п. Хлосту, щоб повернув йому книжку — свідоцтво його коня, яку був залишив у волости з приводу крадежі його коней. В тому моменті секретар Хлоста звернув йому увагу, що „по руску не розуме" і не знає, що це є та що означає „залишив"; далі зажадав, щоб п. Лесів говорив по польськи. Коли інтересований відповів, що по польськи не вміє говорити, секретар Хлоста зажадав, щоб п. Лесів привів зі собою „тлумача". На це відповів йому п. Лесів, що коли не знає української мови, то сам повинен привести собі перекладчика, бо Лесів не є обовязаний вести зі собою перекладчика до волосного уряду. Тоді секретар Хлоста сказав до п. Лесіва: „Я панем дзві отвожен". Це сказав він у присутности війта волости Гапта, лавника Сьвітніцького і коменданта постерунку Звілєнського.

Таке відношення до української мови і таке домагання секретаря Хлости у тамошніх околицях є не лише протизаконне, але просто й невідповідне тому, що там польської мови ніхто поза урядом не вживає.

У селі є багато всяких справ, які треба полагоджувати у волости — і як їх можна корисно полагодити, коли там селян не розуміють?! Може відповідь на це дасть компетентна влада.

Міліонові зловживання у большевицьких професійних союзах.

„Труд" у кореспонденції з Києва обговорює акт обвинувачення у справі зловживань управи українських професійних союзів. Управа змарнувала резервовий фонд, призначений на такі справи, як на лічення дітей, доживлювання їх у школах і т. д. Слідство виявило зловживання при видаванні білетів на лікування. Цими білетами члени управи обдаровували своїх знайомих, своїх любовниці і т. д. За 9 місяців в 1935. р. управа використала 2 тисячі таких відпочинкових білетів та прогайнувала понад міліон рублів готівкою. Перед судом стане 10 урядовців управи професійних союзів. Судова розправа відбудеться в першій половині червня.

Люксусові санаторії для большевицьких старшин.

В Сочі, на кавказькім побережі Чорного Моря, большевики збудували люксусову санаторію ім. Ворошилова для старшин червоної армії. „Ізвестія" з 15 ц. м. повідомляють, що тепер у санаторії перебуває понад 450 вищих большевицьких старшин. „Ізвестія" подають такі подробиці побуту в санаторії: Меню складається щодня з 40 страв: на пляжі є багато ресторанів; старшини користають з моторових човнів, спортових розваг і т. д. В усіх будинках санаторії відбуваються лекції европейських танців.

ІНДУСИ ОБЄДНУЮТЬСЯ.

БОМБАЙ, 19. 5. ПАТ. Конгрес індуських профес. спілок рішив прилучитися до інд. національного конгресу, щоб разом з ним поборювати нову конституцію; рівночасно приступив до „протиімперіялістичного фронту", що виступає проти війни зі СССР.

АНГЛІЯ БУДУЄ КОНТРТОРПЕДОВЦІ.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Брит. уряд повідомив Америку та Японію, що думає піднести загальний тонаж своїх контрторпедовців з 40.000 до 150.000 тон, себто до висоти, признаної льондонським договором. Як причину подає брит. уряд піднесення скількости контрторпедовців та тонажу підводних суден інших держав.

ПІСЛЯ ПЕРЕВОРОТУ В БОЛІВІЇ.

ЛЯ ПАЗ, 19. 5. ПАТ. В столиці повний лад, страйк покінчився. Полк. Торо приїде нині, щоб стати президентом; правдоподібно він заіменує новий уряд на місце провізоричного, що повстав негайно після перевороту.

Страйки.

В БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 19. 5. ПАТ. Тому, що власники тютюневих фабрик не хотіли підвищити платень коло 40.000 робітників застрайкувало. Грозить можливість, що до страйку прилучаться робітники з інших ділянок.

В МЕКСИКУ.

МЕКСИК, 19. 5. ПАТ. Вчора в год. 23. розпочався генеральний страйк залізничників. Початок страйку звістили фабричні сирени та свистки паровозів. Страйкує понад 50.000 робітників та урядовців. На залізничих стаціях і варстатах вивісили червоні прапори.

МЕКСИК, 19. 5. ПАТ. Союзна арбітражово-поєднавча комісія ствердила, що страйк є безправний; за час страйку вони не діставатимуть платень, а як до 24-ох годин не вернуться до праці, залізниця виповість їм контракт праці. На вічу 5.000 страйкарів домагалося, щоб інші робітники проголосили загальний страйк, але стрінулися з відмовою, тому рішили вернутися до праці. Хід страйку був спокійний, його закінчення слід завдячувати авторитетові президента держави серед робітництва.

В КАТАЛЬОНІЇ.

БАРСЕЛЬОНА, 19. 5. ПАТ. Страйк робітників і урядовців вуглевого промислу триває дальше. На тому підкладі прийшло до численних заворушень. Страйк матрозів покінчився.

ПАРТІЙНА НЕНАВИСТЬ.

МАДРИД, 19. 5. ПАТ. У вуглевому басені Маґарроса застрайкувало 20.000 гірників тому, що власники копалень не хотять звільнити робітників, що не належать до нар. фронту.

МАЛЕҐО, 19. 5. ПАТ. Вибух страйк пекарів Військо заосмотрює населення в печиво,

НЕҐУС ВИЇЗДИТЬ ДО ЕВРОПИ.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Можливо, що неґус виїде до Европи в середу або в четвер. Дім, який він купив у Льондові, приготований на його приїзд.

Стахановський рух підупадає.

Власними домами хочуть спинити втечу робітників.

На приказ комісаря тяжкого промислу окремі відділи інструкторів ведуть акцію у Донецькому басейні з метою піддержати стахановський рух, проти якого виступили спеціялісти-управителі трестів. Комісар наказав директорам тресту влекшувати працю інструкторам. Завданням інструкторів у першу чергу викривати робітників-саботажистів, яких директори мають карати на основі обвинувачення інструкторів. „Ізвестія" з 16. травня ц. р. повідомляють зі Сталіна про вороже відношення директорів трестів до інструкторів, яким відмовляють засобів комунікації, приміщення до праці і т. д. У тресті „Кадієвуголь" видатність копалень у травні зменшилася на 3.200 тон у порівнанні з січнем. „За індустріялізацію" повідомляє, що в металюрґічних фабриках зменшилося число стахановців, велика частина робітників не виконує збільшених норм праці. В Єнакіївській фабриці число стахановців зменшилося на 50 відс.

Втечу робітників з Донецького басейну задумують большевики спинити будовою окремих робітничих домів. Такі доми складаються з 1 кімнати з кухнею, або з трьох кімнат з кухнею. Їх будують на кредит, при чому трест „Шахтантрацит" доставляє робітникам матеріяли до будови, використовуючи відпадки продукції. В найближчому часі на терені тресту повстане 2.000 „індивідуальних домів". (РО).

Державний переворот в Австрії?

З Відня прийшли неправдиві чутки, нібито Отто Габсбурґ задумує прилетіти до Австрії, а саме осісти в Стирії. Там на нього ждали би провідники леґітимістів. Отто пішов би походом на Відень. Спершу цей переворот плянував він на вересень, одначе згодився на настоювання прихильників прилетіти вже в кінцем травня.

Загально-лемківська політична нарада в Сяноці.

Сянік, 15. травня 1936.

Дня 14. травня ц. р. відбулася у Сяноці заходом Повітового Народнього Комітету УНДО велика політична нарада, в якій взяло участь 184 представників цілої Лемківщини з повітів: Сянік, Коросно, Березів, Ясло, Ряшів, Горлиці і делегати ліського повіту. Прибули теж представники УПР, а саме заступник голови (УПР) посол *Володимир Целевич* та посол д-р *Степан Витвицький.*

Нараду отворив і нею проводив голова Повіт. Нар. Комітету УНДО в Сяноці *д-р Василь Блавацький*, який привітав присутніх, зокрема представників УПР, зазначуючи, що вони своєю приявністю на нараді наглядно опрокидують поширювані деякими людьми поголоски, мовляв, УНДО виреклося Лемківщини. До президії нарад покликано *п. Олекс. Гладишовського*, голову Пов. Нар. Комітету в Ліську і селянина *Михайла Черепаняка* зі Осмушової; на секретарів м-ра *Льва Букатовича* та студ. *Володимира Бровара.*

Перший забрав голос пос. д-р *Ст. Витвицький*, який виголосив довший реферат про політичне положення українського народу в межах Польщі, про теперішню українську політику й діяльність Української Парл. Репрезентації. Зокрема привітав Лемківщину від УПР та Національного Проводу і запевнив присутніх про постійне живе зацікавлення всього українського громадянства та його проводу справами Лемківщини.

Опісля посол *В. Целевич* доповнив звідомлення свого передбесідника й обговорив політику влади на Лемківщині й усі лемківські болячки, як: оправу лемківського букваря, апостольської адміністратури й інші. Зокрема підчеркнув вагу швидких, вірних і точних інформацій про те все, що діється на Лемківщині.

Обох бесідників нагороджено грімкими оплесками, після чого розвинулась жива дискусія. Забирали в ній голос: д-р Степан Ванчицький, адвокат у Сяноці, Степан Вархоляк з Воробліка Королівського, о. Карло Сальо з Мишової, студ. В. Бровар зі Сянова, сел. Іван Вільха з Геретова, о. Вол. Худик з Волі Нижньої, сел. Михайло Черепаняк зі Осемушової, сел. Федір Сегінь з Репеді, Олекса Середницький з Улюча, сел. Петро Дембіцький з Куляшного, о. Петро Андрейчик, парох Війського, сел. Ізидор Лайкош з Голучкова, сел. Йосиф Щітка з Яблониці Руської, кооператор Йосафат Пачовський з Команчі, сел. Іван Малишак з Костарівець, столяр Антін Гоц з Дубрівки Польської, о. Василь Середович з Туринська, сел. Василь Качмарський з Бонарівки, о. Михайло Жеплинський зі Завадки Римашівської, п. Олександер Гладишовський у Тисковій та д-р Володимир Каранович, лікар у Сяноці.

Промовці порушували цілу низку місцевих пекучих справ і висказували подяку цілої Лемківщини Українській Парл. Репрезентації за її дотеперішню діяльність. Зокрема промовці домагалися: щоб наші посли частіше відвідували Лемківщину, щоб УПР поробила заходи в справі усунення т. зв. лемківського букваря і лемк. читанок, щоб постаралась усунути перепони при закладанні читалень „Просвіти", кружків „Рідної Школи", „Сільського Господаря" й інших українських організацій у західній Лемківщині, де їх влада позамикала та не дозволяє основувати нові товариства. Наклинкували також бесідники масово поширювати український часопис „Наш Лемко", який обєднує всіх лемків і на західно-українських землях, і в Америці. Вкінці треба зазначити, що багато селян дуже гостро осуджувало церковну політику о. Полянського.

На порушені в дискусії справи відповідали посли і провідник зборів.

По дискусії ухвалено одноголосно отсі резолюції (у неприсутности духовенства):

1) Загально-лемківський Зїзд у Сяноці заявляє, що Лемківщина почуває себе нерозривною частиною одного українського народу та що ніякі заходи не всилі її відірвати від українського пня.

2) Загально-лемківський Зїзд уважає Українську Парляментарну Репрезентацію за представницю Лемківщини та за одиноко управнену заступати її інтереси і висловлює їй повне довіря та признання за дотеперішню діяльність.

3) Загально-лемківський Зїзд засилає синівський привіт Преосв. Кир Йосафатові, Єпископові Перемиському та стверджує, що до національного й релігійного відродження Лемківщини причинилося головно патріотичне гр.-кат. духовенство.

4) Загально-лемківський Зїзд домагається звиквідування Апостольської Адміністратури для Лемківщини, а колиб це не сталося обсадження її ідейним греко-католицьким українським священиком.

5) Загально-лемківський Зїзд домагається української мови навчання, українських підручників та українського вчительства у лемківських школах з українською дітворою.

6) Загально-лемківський Зїзд підчеркує право лемків набувати землю при парцелюванні великої посілости та домагається праці для українських робітників у місцевих промислових фабриках і заведеннях.

7) Загально-лемківський Зїзд прохає Українську Парл. Репрезентацію поробити заходи в ціли відновлення окружного суду в Сяноці, поширення його компетенції на повіти березівський та коросненський та прилучення його з поворотом до апеляційного суду у Львові.

8) Загально-лемківський Зїзд взиває лемків станути одностайно та обєднано до організування свого життя у рамцях українських культурно-освітніх установ та в рядах і під проводом УНДО до боротьби за свої права і за своє національне істнування, а ввесь український нарід та лемківську еміграцію поза границями Лемківщини просить інтенсивно допомогати Лемківщині.

По 5-тигодинних нарадах і вложенні подяки послам та відспіванні національного гимну закінчено цей перший Загально-лемківський Зїзд.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провідних бльочків Р. Ш.

Чим я буду?

Цикль рефератів для всіх, що шукають інформацій про своє будуче звання.

В одному з німецьких видавництв вийшло свого часу коло півтора сотки маленьких брошур під спільним наголовком: „Чим я буду?". Була це серія порадників для тих, що вибирають собі звання. Отже для абсольвентів народніх і середніх шкіл та людей, що шукають якогось нового зняття.

Мав намір якийсь молодець після покінчення гімназії піти напр. на фармацію, то міг найти там всякі інформації про цей фах. Довідався, де і які студії треба покінчити, яку практику треба мати, в яких умовинах прийдеться працювати і т. д. Цікавився хтось ремеслом, то найшов також відповідні порадники для себе. Словом: видавництво старалося дати поміч тим, що не маючи ще власного досвіду, ладились до самостійного практичного життя.

Це було колись. Нині обставини так змінилися, що згадані книжечки зовсім перестаріли. Врештою вони німецькі, а відносини в Німеччині інші, як у нас.

Хто нині хоче дістати достовірні інформації про своє будуче звання, мусить досить находитись і напитатись. Або — скажім точніше — мусів находитись. Бо цього року це вже буде зайве. Кожний зацікавлений за кілька хвилин без труду довідається, що йому потрібне.

Гурт фахових людей, представників ріжних звань, у коротеньких, десятимінутових рефератах поділиться зі слухачами своїм досвідом і відомостями про науку, умовини праці та виглядами у своєму званні. Ці реферати, влаштовані заходом **„Української Порадні для вибору звання"** при Рідній Школі у Львові, відбудуться в днях:

Пятниця 22. V.: Інж. Р. Білинський: Який фах вибирати? Д-р І. Витанович: Учителі середніх шкіл і фізичного виховання. Д-р П. Біланюк: Учителі народніх шкіл, дошкілля і захоронок. Д-р Жизневський: Юристи.

Субота 23. V.: Д-р Коржинський: Лікарі. Д-р Дмоховський: Дентисти. Д-р Стахурський: Ветеринарі. М-р Кривокульський: Фармацевти. Д-р Рудницький М.: Журналісти.

Понеділок 25. V.: Берюк: Шевство. Гаушевський: Кушнірство. Дуфанець: Кравецтво, шапкарство. Кутковський: Фризієрство.

Вівторок 26. V. Дир. Лазорко: Торговля. Проф. Ковалисько: Торговельні школи. Д-р Панченко: Кооперація. О. Лужницький: Фотографіка.

Середа 27. V. Дир. О. Залізнякова: Кравецтво, білизнярство. Бачинська: Трикотарство. Бережницька: Модярство. Д-р Парфанович: Акушерки, гігієністки, відкаушки.

Четвер 28. V.: Інж. Пастерняк: Інженіри. Інж. Райтарівський: Інж. механіки, машинові шлосарі, шофери. Інж. Маркусь: Інж. електротехніки, електромонтери. Д-р Храплививий: Агрономи, агротехніки і лісники.

Пятниця 29. V.: Дир. Сидорак: Друкарство і репродукція. Стефанівський: Механ. шлюсарство. Заяць: Бляхарство. Карпинець: Годинникарство. Галібей: Кераміка.

Субота 30. V.: Мельник: Пекарство. Павке: Різництво, масарство. Возьний: Гостинничий промисл. Стецьків: Цукорництво.

Виклади відбуватимуться що вечора від год. 6—7 у школі при вул. *Мохнацького* ч. 12.

ЩОБ ЗАСИМІЛЮВАТИ ІММІҐРАЦІЮ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 19. 5. ПАТ. Міністер праці предложив президентові проект закону в справі імміграції, що м. ін. забороняє отвирати чужинецькі школи по рільничих кольоніях та вчити дітей до 12. року життя чужих мов. Кожна кольоніяльна група малаб щонайменше 30% бразилійських робітників.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Французького архиєпископа з Руен, примаса Нормандії, відкликала апостольська столиця з його становища.

Б. американський президент Гувер не хоче кандидувати у найближчих виборах на президента Злучених Держав.

Манджурія хоче заключити протикомуністичний союз зі Східним Гопей.

Параґвайський уряд подався до димісії, щоб уможливити реконструкцію кабінету.

Мадярські офіційні круги заперечують поголоски про реконструкцію кабінету.

Американський сенат ратифікував морський договір.

Британійський уряд запропонував деяким державам приступити до морського договору, який підписала 25. березня ц. р. Анґлія, Франція й Америка.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри,** матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 15-100

— **Нове видання 1-го тому „Волині" Самчука** вже появилося. Книжка відзначена першою нагородою. Замовляти в видавництві „Дзвони", Львів, вул. Японська ч. 7. II. Ціна 4.30 зол. Хто замовляє безпосередньо в видавництві, не платить за порто. 2103

— **Ямне біля Яремча.** Кімнати, цілоденне утримання, а також поодиноко: снідання, обіди та вечері по направду низьких цінах поручає вже від 1. червня Зарицька Володимира, Ямне, дім Михайла Павлюка, також Львів, Жулінського 6, партер. 2143

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Фільол. Секції Наук. Тов. ім. Шевч. відбудеться в пятницю 22-го ц. м. в год. 6. веч. Дискусія на тему: „В якому літературному роді талант Франка проявився найкраще?"

— **Свято в роковини смерти С. Петлюри у Берліні** влаштовує „Спілка Українців у Німеччині" у пятницю 22. травня в льокалі Т-ва, Шарльоттенбурґ Гервінусстр. 25. Початок в годині 20.30.

— **Дешеві прогулькові потяги.** В четвер, 21. ц. м. рано виїде зі Львова на цілий день потяг у долину Опору. Потяг буде задержуватися на станціях Сколе, Гребенів, Зелемянка і Тухля, де пасажири можуть довільно висідати і всідати. Ціна білету геть і назад 6 зол. В неділю, 24. ц. м. виїде популярний потяг до Трускавця, де є гарні купелі на Помірках. Ціна білету 6 зол.

— **Осторога.** Дійшло до нашого відома, що якийсь чоловік зїзджає фірою під ріжні наші установи і подаючи себе післанцем Секції будови школи на Личакові, голоситься по відбір всяких неужитків. Тому заявляємо, що: 1) візника з візком висилаємо тільки там і тоді, коли хто цього домагається; 2) візник має все при собі леґітамацію з печаткою і підписом голови Секції. — Секція будови школи Кружка Р. Ш. ім. Князя Льва у Львові. **Д-р М. Панчишин**, голова, **Евгенія Пашкевичева**, секретарка.

— **Вийшов на волю.** Як довідуємося, з вязниці в Равічі вийшов на волю м-р Мирон Богун, засуджений у 1934 р. на 7 років вязниці. Богун відсидів 1½ року вязниці.

— **Хто виграв?** В нинішнім дні тягнення держ. кл. льотерії впали м. ін. такі виграні: 10.000 зол. на ч. 107675 144130, 5.000 зол. на ч. 1955 11243 83995 132318 163353 164346 179646. 2.000 зол. на ч. 10462 83268 89451 109227 123946 123340 142830 161305 171894 176103, 1.000 зол. на ч. 5096 5855 28128 32055 32779 35124 47893 49802 61560 63495 74971 81171 89621 102095 104818 106695 109798 115176 116041 124422 131369 135365 141568 149287 153028 161504 163028 165407 167427 169921 177783 182247.

— **Страйк будівельних робітників у Львові** затягнувся з причини непримиримого становища обох сторін. Переговори між представниками робітництва і працедавців під проводом урядових делеґатів із Варшави станули на мертвій точці. Працедавці пробують поділити страйкарів на три групи: справжніх будівельних робітників, цеглярів і від будови вулиць та з кожною

З організаційного руху.

ПОВІТОВІ ЗБОРИ УНДО В ЖОВКВІ.

Дня 8. травня в салі Повітового Дому в Жовкві відбулися Повітові Збори УНДО, на яких посол д-р Е. Перфецький здав посольське звідомлення з діяльности УПР в соймі і сенаті. На Збори прибуло понад 200 учасників. Предсідником Зборів вибрано *радн. Володимира Даниловича*, який покликав на секретаря Зборів п. *Володимира Грозика* в Крехова.

У своєму обширному рефераті представив посол д-р *Перфецький* положення українського народу в Польщі і докладно обговорив складне міжнароднє положення. Найбільше уваги присвятив діяльности УПР в соймі й сенаті. УПР, ставши членом законодатних установ, видвигнула низку домагань культурного, господарського і політичного характеру, як: зміну реґіональної політики, про шкільництво, про шанування української мови, про підмогу для українських культурних і господарських установ, про автономію і т. д. Представники УПР засіли в кожній комісії і забирали часто голос. На пленумі сойму виголошено 18 промов, на пленумі сенату 16, у комісіях 18 промов.

Після посольського звідомлення почалась дискусія. Промовці вказували на невідрадне положення українського народу в Польщі, зокрема на те, що адміністр. органи на місцях дальше застосовують у відношенні до українців давню систему правління. П. Сеґер говорив про скріплену в останіх часах діяльність комуністів у наших селах та домагався окріплення діяльности УНДО в цілі паралізування комунізму; дальше вказав на незрозумілу для українців підтримку москвофілів адміністр. владою в Жовківщині по нинішній день. П. Михайло Мороз виступав проти надмірного оподаткування селянства і домагався знесення податку від нерухомостей і льокалів. П. Михайло Недовіз говорив про пошесть москвофільства і совітофільства в Передриміхах, про їх шкідливу працю і про те, що адміністр. влада йде їм назустріч. Напр. адміністр. влада не дала дозволу закладати кружок „Сільського Господаря" в Передриміхах, зате рівночасно дозволила там основати аналогічне москвофільське товариство. Про підтримку москвофілів адм. владою говорив також с. Іван Бурак. Взагалі багато промовців говорило про фаворизування адм. владою москвофільських могиканів-недобитків у Жовківщині, особливо в Куликівщині, та про перепони для здорової діяльности українських товариств: „Просвіти", „Сільського Господаря" і „Рідної Школи".

Бесідникам відповідав посол д-р Перфецький, що обіцяв інтервеніювати у старостві у всіх порушуваних на Зборах справах. Врешті заявив, що кожного вівтірка після першого приїздитиме до Жовкви, де кожний буде мати змогу звернутись до нього в своїх ріжних справах. *Учасник.*

РАЙОНОВА ПОЛІТИЧНА НАРАДА УНДО У ВИННИКАХ.

Дня 10. травня ц. р. заходом Пов. Нар. Комітету відбулася районова політична нарада у Винниках. На нараді було около 140 громадян з Винник та його околиць. Нараду відкрив *о. кан. Г. Гірняк*, парох Винник, проводив *д-р Я. Нагляк* і *проф. Поллек*, секретарював *п. Бреславський*. Обширний реферат про політичне положення українського народу та про праці Української Парл. Репрезентації виголосив *пос. д-р С. Біляк*. (На нараду мав приїхати голова пос. В. Мудрий, але тому, що в останній хвилині був перешкоджений, в його заступстві поїхав пос. д-р С. Біляк.) По рефераті виявилась дуже річева дискусія, в якій забирали голос переважно місцеві інтеліґенти, які вповні погоджувалися з теперішньою політичною лінією УНДО. На внесення президії ухвалено такі резолюції. 1) Зібрані на нараді у Винниках висловлюють довіря проводові УНДО та одобрюють праці УПР на тереві законодатних палат. 2) Зібрані домагаються реалізації постулятів, які предложила урядові Українська Парл. Репрезентація.

РАЙОНОВА ПОЛІТИЧНА НАРАДА В ЛІСНЕВИЧАХ.

Дня 17. травня ц. р. відбулася районова політична нарада для громадян волости Наварія в Лісневичах. На нараду прибули громадяни таких сіл: Лісневичі, Пустомити, Містки, Глинне, Насіл: Лісневичі, Пустомити, Містки, Глиняни, Горяни, Милошовичі і Підсадки. Щоб зазнайомитися зі селом і безпосередньо з ним зустрітися, приїхав на нараду голова УНДО й УПР пос. Василь Мудрий, якого на станції привитав голова місцевої управи УНДО п. І. Кристиняк. Перед читальнею очікувало приїзду голови багато громадян, в імені яких привитав його лавник волости п. Михайло Керпяк.

Нараду відкрив і проводив нею *п. І. Кристиняк*. Присутні із зацікавленням вислухали реферату *пос. Мудрого* про політичне положення українців, про теперішню політичну тактику УНДО та про праці УПР. При кінці заапелював голова пос. Мудрий до присутніх працювати в єдности і згоді в українських товариствах для добра українського народу. Проти сильного та зорганізованого натиску на нашу суспільність комуністів мусимо поставити політично зорганізовані лави українського народу.

По рефераті п. І. Кристиняк подякував голові пос. В. Мудрому і присутні тричі крикнули „слава".

Після цього ухвалено одноголосно довіря проводові УНДО й УПР та одобрено її дотеперішню діяльність.

Присилайте передплати!

окремо переговорювати, ставляючи інші умовини. Покищо страйкарі держаться солідарно і страйкова ситуація загострюється.

— **Нова дорожкарська тарифа у Львові.** Воєвідський уряд змінив тарифу оплат за їзду кінними дорожками у Львові. Тепер обовязує така тарифа: за їзду в місті парокінною дорожкою в день і вночі 1.20 зол. (однокінною 0.80). За їзду до і від двірців з пакунками 2.50 (2.—). Їзда з кожного місця на периферії 3 зол. (2.40), на Високий Замок, Східні Торги, Погулянку, Новий Львів, Личаківський парк і Ґабрієлівку 2 зол. (1.50).

— **В обороні тих, яким загрожує ексмісія.** Львівське т-во охорони льокаторів і субльокаторів вислало до президії ради міністрів і міністерства справедливости меморіяли у справі інтерпретації судами арт. 23 закону про охорону льокаторів на їх некористь. Багато льокаторів зробило з власниками реальностей румаційні умови, на основі яких власники реальностей мають право, якщо льокатор не додержує умовин, викинути його з мешкання. Тепер власники реальностей користають з тих умов і суди відмовляють льокаторам, що знайшлися в трудному положенні мешканевої мораторії. Тому т-во охорони льокаторів домагається новелізації закону про охорону льокаторів у цьому напрямі, що згаданий артикул закону не виключує застосування мораторії до випадків, де ексмісія оперта на умові.

— **Форсують дальше „млечарні".** На терені копичинецького повіту зорганізовано в останніх часах у Гусятині польську районову молочарню, що обіймає всі громади в надграничній смузі. Як подає агенція „Всхуд", молочарня має чотири філії з денною доставою молока 700 літрів і 100 членів.

— **Зїзд делеґатів міст.** У Львові відбувається зїзд делеґатів міст у справі виконування будівельного нагляду. У зїзді бере участь понад 50 делеґатів з ріжних воєвідств. Реферат на тему головної проблеми виголосив інж. Пірго, після чого вибрано три комісії.

— **Лісово-господарська конференція в Заліщиках** відбулася при участи лісового інспектора та власників і управителів лісів у заліщицькому повіті. Реферат про заліснення т. зв. сгінок (узбіч, ярів) виголосив лісничий Німець, опісля учасники конференції звідали ліси п. Турнава, де вислухали реферату воєвідського інспектора охорони лісів, п. Адамовича про культуру й охорону лісів. Конференція мала на меті наладнти співпрацю державних чинників з чинниками приватними в ділянці лісового господарства. (Всхуд).

— **Присуди за участь у кривавих демонстраціях.** У вівторок ішли у Львові перед с. о. д-ром Бітнером дальші розправи проти обвинувачених з участі в кривавих подіях 16. квітня. Поліцію повідомили тоді, що грабують конфекційну крамницю Ерни Барон при вул. Городецькій 70. Коли поліцай Адамський підніс спущену рулету, хтось вдарив його тупим предметом у голову. Прийшли інші поліцаї та арештували переодягнених уже в крадені одяги Ст. Козімерчука, Теодора Духна, Ол. Цюрку, Ів. Гуньку, Ів. Сюпанського й Ів. Олинича. Духно признався, що хотів красти, був у крамниці, одначе нічого не взяв. Інші підсудні твердять, що найшлися припадково в крамниці, а одяги, в які переодяглися, найшли на вулиці. Свідок подій власничка ресторану Дора Тененбавм твердить, що з вікна приглядалася грабіжі та затямила собі підс. Гуньку, який на вулиці бив шиби й ліхтарні, пізніше бачила, як Гунька ввійшов до крамниці Баронової. Телефонувала до поліції, та їй відповіли там, що „поліція безсильна". Власничка Баронова зізнає, що приглядалася грабежі з вікон дому, бо боялася зійти на вулицю. Перед тим самим суддею ішла далі розправа проти Осипи Ковальчук, яка, як зізнали свідки, брала участь у грабежі горілки з ресторану при вул. Городецькій, опісля пішла до плюндрованої вже крамниці машин Нойбергера при вул. Городецькій, де брала чинну участь у демолюванні, витягнула одну рільничу машину на вулицю, а юрба знищила її. Підсудна твердить, що не брала участи в грабіжі, лише приглядалася здалека подіям. Прокуратор у промові домагався кари для підсудних, які кермувалися лише бажанням нищення та грабежі чужого майна. Головнож торкається це підс. Гунька, що вже був караний кілька разів, а як леґіоніст дістав посаду в маґістраті, всеж пішов грабити, одначе не з нужди. Суддя Бітнер засудив Гуньку на 2 і пів року, Олинича на півтора року, Ступанського на півтора року, Цюрку на 1 рік і 8 місяців, Духну на 1 рік і 3 місяці вязниці, Казьмерчука на 10 місяців та з огляду на молодий вік і що досі був некараний, припинив йому виконання кари.

— **У справі вбивства судді Гофмокля** в Станиславові арештовано 40 підозрілих осіб. Найбільше підозріння паде на 32-літнього Стефана Смішного, робітника з Крехович, караного 8-місячною вязницею. Він міг пімститися на судді Гофмоклі за те, що той вів слідство проти нього і причинився до його засудження. На вбранні Смішного стверджено сліди крови.

— **Пожежі.** В Солрвій пов. Перемишляни згоріло 36 будинків на шкоду 60 тисяч зол. — У Глубічку пов. Борщів жертвою вогню впало кілька господарств. — В Даниливцях пов. Зборі пішло з димом 10 будинків, власність чотирьох господарів. — В Дитківцях пов. Броди згоріло 15 га лісної культури.

— **Краєва хроніка.** Страйк тартакових робітників у Стрию скінчився побідою страйкарів, що здобули підвишку платні. — В Лагодові пов. Броди 23-літна Текля Зварич убила свою 9-літну сестру Стефанію, заколовши її ножем. — В Берлині пов. Броди вмерла 100-літна Юлія Швець, що лишила 90 потомків, що сягають аж до правнуків.

— **Літературний конкурс.** В Польській Академії Літератури у Варшаві відбулося засідання суду повістевого конкурсу, який оголосила видавнича фірма „Ксьонжніце Атляс". Суд заквaліфікував до вирішення пять праць. Томущо ні один із надісланих творів не надавався до відзначення першою нагородою, суд рішив признати другу нагороду в сумі 1.500 зол. за повість „Залізна корона", якої авторкою показалася Ганна Малевська. Суму 2.500 зол., яка була призначена на першу нагороду, конкурсовий суд переказав за згодою фірми „Ксьонжніца Атляс" у розпорядження президії Польської Академії Літератури на піддержку літератури.

— **Вартівник застрілив офіцира.** Трагічна подія склалася в касарні полку уланів у Минську Мазовецькому. Пор. Зандбанґ, маючи інспекційну службу, контролював у ночі чуйність вартівників. Улан Сікоровський, що стояв на варті, побачив здалека в темряві, як хтось зближається, спинив його і зажадав гасла. Відповіди він не чув і держачись службових приписів, стрілив. Показався добрим стрільцем, бо поцілив пор. Зандбанґа в чоло, наслідком чого він згинув на місці.

— **З Польщі.** У Варшаві арештовано урядовця місцевої шкільної ради Вишневського, що спроневірив 13.000 зол. — В околиці Столпців появилися масово хрущі й обїли майже все листя на деревах.

— **Ріжні вістки.** В Латвії заборонено у школах і урядах ґотицьку азбуку, а введено обовязково латинку. — У звязку з банкроцтвом „Феніксу" скінчило досі самогубством вісім осіб. — В провінції Аракон у Бірмі шалів гурaґан, від якого згинуло кількасот людей. — На Чорному Морі шаліє від кількох днів велика буря, якої жертвою стало багато рибацьких кораблів і людей. — Італійський уряд розписав конкурс за випродукування тканини, що найкраще надаваласяб на одяги в Абісинії. — В ческому містечку Рудніцах арештовано 25-літного Степанка, що вбив дві жінки, порубав їх на куснинки і закопав у городі.

— **Друкарський чортик.** У вчорашньому „Ділі" у статті „З діяльности „Музею Визвольної Боротьби України" у Празі" пропущено у підтитулі слова „Загальні Збори". В рубриці „Усього потрохи" заголовок новинки про гору Атос видрукували „Закупна" замісць „Закутина без жінок".

Поклик премієра Складковського.

ВАРШАВА, 19. 5. ПАТ. На загальному зїзді кола Пйонтаків прем. Складковський виголосив коротку промову. Заявив, що став премієром на приказ президента і ген. Ридза-Сьміглого. На зїзд прибув тому, щоб підбадьорити себе і зачерпнути духа команданта, який напевно бере участь у нарадах (присутні встали). Далі премієр заявив, що прийшов зачерпнути духа команданта, бо йде до боротьби. Пригадав товаришам, як то вони помагали собі, коли хтось з них ішов на стежу. Тоді позичали свому товаришеві все, чого йому не доставало. Але це не було найважніше. Ні! Найважніше було те, щоб стежа почувала піддержку своїх товаришів. Нині — заявив премієр — на приказ ген. Ридза Сьміглого іду на стежу, щоб берегти ваші сили. Зате вимагаю від вас, щоб ви піддержали мене, коли почуєте, що борюся там на переді, щоб я почув, що не є сам, що ви мене розумієте, даєте змогу, якщо не перемогти, то бодай видержати у боротьбі. Цих неприятелів напевно буду мати перед собою. Ними є: безробіття, незгода між вами, бажання критикувати всіх і безліч інших справ, які треба буде побороти. Вкінці премієр просить ще раз, щоб допомогти йому. Якщо не поможете, то хіба я був би дурним, якби міркував, що переможу. Якщо допоможете, то можливе, що Польща збудиться такою, яку командант казав нам бачити дня 6. серпня.

З нових видань.

ФІЛЯРЕТ КОЛЕССА: „Формули закінчення в українських народніх думах у звязку з питанням про наверствування дум". Львів, 1935. „Записки Наук. Т-ва ім. Шевч. т. LV.

Проф. Ф. Колесса підіймає ще й досі невирішене питання про походження наших народніх дум у звязку з теорією Житецького з 1890 рр., що думи це навіть книжні твори. Теорію цю підтримують подекуди К. Грушевська у вступі до академічного видання „Українських народніх дум" і В. Перетц у своїх рецензіях на це видання та на працю Ф. Колесси „Про ґенезу українських народніх дум". Ф. Колесса бере за основу своєї аналізи музичну й віршову будову дум та їх стиль. Виходить він з найновішого погляду про те, що найкращою прикметою для характеристики твору: звідки він походить і з чим споріднений є його поетичний стиль, а не сюжети та мотиви, які можуть бути мандрівні, запозичені, однаково добре спільні творам письменства, як і устної словесности. З дослідів у цьому напрямку виходить, що думи споріднені з нашими похоронними голосіннями, бо тільки ширше розвинули ту саму форму мельодичного речитативу.

У голосіннях і думах велику ролю грає імпровізація; її характеристичні риси зовсім ріжні від творів писаних, індивідуально компонованих, обдумуваних; народній співець імпровізатор вибираючи якусь тему чи йдучи за устним переказом невідхильно приймає деякі готові схеми повторювання, традиційні формули, звязані з даною словесною формою. Саме в наших думах надибуємо також типові закінчення, що мають за собою вікову традицію, збережену в кобзарських рецитаціях. Проф. Колесса поділив наші думи на поодинокі групи саме на основі характеристичних поворотних мотивів та формул закінчення. Так напр. думи про турецьку неволю кінчаться прокльоном турецькій землі та молитвою за визволення. Похоронні та поминальні обряди, що є невідлучною частиною нашого народнього побуту, находять свій вислів у думах про лицарську смерть козака. Плач над померлим товаришем та звеличання покійника давали засновок до лицарських дум, що найчастіше кінчається формулою: „Полягла козацька, молодецька голова,

Як од вітру в степу трава, —
Слава не вмре, не поляже!"

Побіч того й опис козацьких похоронів стрічається як традиційна формула.

Козацькі думи, що змальовують найважніші події бурхливого козацького життя, вийшли, очевидно, з козацького середовища, і для нього були призначені; побутові думи (напр. про удову), що мають інший характер, визначаються зовсім іншими закінченнями, в яких виступають повчальні моралізаторські тенденції, (напр. похвала батьковоі-материної молитви). Ці думи витворилися серед мандрівних професійних співців, що стояли близько церкви й школи. На думах видно сліди їх поступневого наверствування — нові співці додавали до матеріялу давноминулої доби нові елементи. Найдавніші думи це невільницькі плачі та думи про утечу з турецької неволі. Коли прирівняти ці думи з думами доби Хмельницького, бачимо типи двох ріжних формацій, що довгий час розвивались рівнобіжно, втягуючи у себе елементи пізнішої народньої творчости. Характеристичною рисою найдавнішого типу дум є те, що вони зображують події, постаті й явища, які повторяються впродовж століть, а не індивідуальних героїв; деякі історичні імена, стрічаються в них зовсім випадково, чого ніяк не можнаб сказати про думи з доби Хмельницького. Автім думи старшої й новішої верстви підлягли значним змінам через те, що з упадком козаччини вони перейшли від козацьких бандуристів у руки жебручих співців-старців, навіть лірників, репертуар яких пересяклий церковними впливами. Так само як історик стилів у мистецтві може на будівлі відкрити наверствування, що прийшло пізніше і ствердити під ним первісний стиль, ясний у своїй простоті та одноцільній гармонії, історик літератури віднаходить у літературних творах додані пізніші прикраси, що повторяються згідно з принятими звичаями та поглядами даної доби й даного середовища.

Н. Д.

З кіна.

Кіно „Химера“: „ПРАВО ДО ЩАСТЯ“.

Історія трьох безробітних молодих талановитих осіб, що не найшовши заробітку, мусять користати з гостинности сторожа міського саду і мешкати в шопі, що є складом знаряддя для прочищування стежок і вулиць. Для нашого глядача цікаво тут буде звернути увагу на подробиці, характеристичні для країни великого матеріяльного розвитку: ці бідаки засуджені на голод, носять із собою валізу з милом, з чистими рушниками і сорочками і дбають яко мога про свій верхній вигляд та чистоту. Сторож має помешкання з лазничкою та таку вигоду, про які мріє не один інтелігент. Бачимо тут дуже добре зображене буденне життя бідних людей, що мають деякі потреби інтелігентів і інтелігентів, що стали бідаками. Натяки на сучасну крізу інтелігенції супроводить віра, що чесність та енергія дають людині змогу прожити. Драматичні моменти переплетені своєрідним гумором американців, які не тратять ніколи своєї „стандартової“ усмішки. Головну ролю грає давно небачена в нас Джейнет Гайнор, що зберегла досі свою щиру наївність і Ворнер Бакстер. Артист у ролі безробітного музики Розенберга дає тип перечуленого, часто сильно несимпатичного артиста, що має перебільшене переконання про свою величину.

Дивогляди.

ПРИЧИНА РОЗВОДУ.

Цими днями відбувся у Відні розводовий процес фабриканта Леопольда. Леопольд вніс скаргу з домаганням дати йому розвід на тій підставі, що жінка його зовсім фізично змінилась з власної вини. Вона була повна, — як упевняв її чоловік — справді жіноча, з природними для жінки округлими формами. Почала вона застосовувати дієту та спосіб життя потрібний на те, щоб дістати струнку лінію і дійшла до того, що виглядає як худощавий хлопець. Чоловік твердить, що він дивлячись на неї, зовсім не пізнає тої особи, з якою женився і тимсамим уважає, що вона для нього чужа. Суддя признав докази Леопольда за справедливі і дав йому розвід, на підставі такого мотиву: „Жіночі повні форми тіла — одна з тих принад, яких не вільно чоловікові відбирати безкарно“.

БРІДЖ, НА ЯКИЙ ТРЕБА ЧЕКАТИ РОКАМИ.

Англійська преса, що займається живо крім других спортів теж бріджем, передає звістку про одну незвичайну партію, яка трапилась у південній Родезії. Роздавач карт найшов у своїх руках 13 карів і заявив пас, щоб перечекавши міг у відповідній хвилині заявити великий шлем. Його настрій зіпсувався, коли його противник з лівого боку подав до відома великий шлем у жерах. У відповідь на це партнер власника 13-ти карів заявив великий шлем у пиках, бо мав 13 пиків. Четвертий, переконаний, що його партнер має ще якісь взятки в інших колірах, дав контра; він мав у руках 13 трефів. Після першого ходу, коли розложили карти, виявилось, що всі мають по 13 карт того самого коліру. Математики обрахували, що так розложені карти трапляються раз на 2.235.197.406.895.366.301.559.999. разів!

Дописи.

ЛЬВІВ.

Святочна академія в честь Матері Божої. Марійська Дружина учениць фахової школи СС. Василіянок у Львові уладжувала, як кожного, так і цього року в неділю 10. ц. м. в салі гімназії при вул. Длугоша 17 святочну академію в честь Матері Божої. Гарно прибрану салю виповнили вщерть гості й учениці; в перших рядах засіли священики, світські й черці, батьки, представники преси і т. д. На програму академії складалися: змістовний реферат, відчитаний виразно і зі зрозумінням уч. Е. Ракевською, в якім вона між ін. вказала на дуже цікаві прояви культу Матері Божої на Україні впродовж історії особливо в княжих часах, далі влучні і здисципліновані виступи добре вправленого хору учениць під управою проф. Д. Котка („Хваліте діти“ Мендельсона, „Божа, вовь хову восплою Тобі“ і „Блаженні люди“ Бортнянського) при форт. супроводі композитора проф. д-ра Н. Кудрика, дбайливий дует уч. О. Богонович і Т. Демської („З Псальма 96“ Мендельсона), без закиду виголошена декламація уч. Н. Рунько („Аве Марія“ Б. І. Антонича), приємне сопранове сольо І. Куликівної („Марійська пісня“ Кудрика і „Мир вам“ Шуберта), добре вивчене фортепіянове сольо Т. Демської („Скерцо ф-дур“ Чайковського) і збірна декламація („Пісня лицарів Марії“ У. Кравченко), що зробила помітне враження на присутних. Всі точки були добре підібрані і гарно виконані. Програма коротка — одногодинна. На закінчення вся саля відспівала католицький гимн „О, спомагай нас!“ Присутні залишали салю відсвіжені на душі та з признанням для проводу школи за зразковий рівень академії і за поширювання культу Пречистої Діви, що безперечно причиниться до морального [illegible] нашої молоді. **Учасник.**

ПЕРЕМИШЛЬ.

Перемишль у 10-і роковини смерти С. Петлюри. Дня 17. травня ц. р. відбулися в Перемишлі сходини представників усіх українських установ у справі відсвяткування 10-их роковин трагічної смерти Головного Отамана Військ Української Народньої Республики, Симона Петлюри. Вирішено відсвяткувати ці роковини якнайбільш урочисто, як загально-національне свято, а саме: 1) в суботу 23. травня ц. р. в год. 20 (8) веч. відбудуться в салі Т-ва „Українська Бесіда“ жалібні сходини перемиського громадянства; 2) В неділю 24. травня в год. 12-ій вполудне відправиться у гр.-кат. катедральній церкві заупокійна Служба Божа і панахида за поляглих за волю України; 3) в середу 27. травня в год. 17-ій (5 попол.) відправиться у православній військовій каплиці панахида за душу бл. п. Симона Петлюри; 4) дня 14. червня ц. р. в год. 20-ій (8-ій веч.) відбудеться у великій салі „Народнього Дому“ святочна академія, присвячена памяті Головного Отамана. — До Ділового Комітету вибрані: д-р Загайкевич Володимир, дир. Шкурат Петро, дир. Сенечко Осип, проф. Гонтарський Іван, п. Працьський Микола. В справі відсвяткування цих роковин замісцеві організації перемиського повіту можуть звертатись за інформаціями до Ділового Комітету.

РУДКИ.

„День Матери“ в Рудках. Заходом філії „Союзу Українок“ в Рудках при співучасти дитячого садка з Чайкович відбувся дня 10. травня ц. р. „День Матери“. Основно передуманий і гарно виголошений головою філії „С. У.“ п. О. Гуровою реферат захопив усіх учасників. Референтка побажала матерям, щоб виховали наймолодше покоління на національно свідомих громадян і дожили дня Воскресення. Дальші точки програми виповнили хороводи, співи, танці й декламації учасників (питомців) дитячого садка. Постава, відвага і бадьорість 3—5-літніх дітей витискала неодну горючу сльозу радости на лицях не тільки матерей, але й усіх присутніх. Кожну точку нагороджували присутні рясними оплесками. Провідниця садка п-а А. Романович доказала, що вмілою і впертою працею можна доказувати чудес і то навіть з маленькими 3-літніми дітьми. Дуже немило вражала мала скількість гостей, при чому слабо була заступлена і сама філія „С. У.“. Свято закінчилося відспіванням національного гимну. **Учасник.**

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ.

В неділю 17. ц. м. відбулися в домівці Союзу Українських Купців і Промисловців у Львові звичайні Загальні Збори К. Л. К. На Зборах зібралося поверх 30 осіб, з того управнених до голосування 20. Збори отворив короткою промовою голова **Т-ва інж. А. Палій**, витаючи приявних на Зборах голову У. С. С., делегатів філій К. Л. К. у Станиславові, Сяноці й у Львові та представників преси.

Це перші звичайні Загальні Збори на новому статуті, не вчисляючи тут надзвичайних, що відбулися в листопаді м. р. для пристосування Т-ва до вимог нового статуту. Голова пояснив коротко важніші точки статуту, який дає Т-ву змогу основувати філії в цілій державі, та вказав на великі можливости для праці й розвитку Т-ва. З черги приняли Збори до відома порядок нарад та відчитаний секретарем п. З. Гнатейком протокол нашл. Заг. Зборів. Звіт з діяльности складали по черзі всі референти. Із звіту скарбника інж. Р. Кобринського довідалися ми, що Т-во за короткий час (6 місяців) обернуло розмірно поважною квотою зол. 1.424.71. Майно Т-ва складається з нерухомости, себто з домівки у Славську вартости 6.207 зол., рухомостей на 511.70 зол., на довжниках 805.25 зол., у відзнаках 206.10 зол. та в льокаціях 157.39 зол. Це тільки активи; в пасивах є також поважні позиції, як вірителі, з тім довг у Кооп. Банку „Дністер“ 2.249.60 зол., фонд будови домівки на Маришевській 750 зол. та фонд будови памятника бл. п. Кіфяка 78.43 зол. Майно Т-ва нетто 4.511.53 зол. Рівночасно зложив скарбник звідомлення про матеріяльний стан Т-ва.

Звіт організаційного реферату складав інж. М. Колтунюк. Число філій за останніх 6 місяців збільшилось на 2 філії: в Тернополі й Тарнавці к. Сколього. Всіх членів під теперішню пору є в Клюбі 376, обєднаних у 9 філіях, а саме у Львові 96, Станиславові 23, Ворохті 30, Космачі 70, Славську 51, Березові Нижн. 25, Сяноці 22, Тернополі 45, Тарнавці 15. Крім цього в стані організації є нових 10 філій із 116 членами.

З черги спортовий референт Р. Рибачек обговорив подрібно спортову діяльність Клюбу. Найактивнішою філією є філія львівська. У всіх конкуренціях, які цього року відбулися, К. Л. К. чи пак його члени у Львові заняли перші місця; крім того К. Л. К. був найчисленніше заступлений на кожних змаганнях. У краю Космач, Ворохта і Славсько уладили у себе низку змагань, які виказали гарний спортовий матеріял особливо в дорості. Інші філії не проявили більшої спортової діяльности тому що зима цього року мала ледви 3 тижні. Поза тим відбувся, як щороку, рейд до Космача на могилу бл. п. А. Кіфяка та кілька весняних прогульок у Чорногору.

На внесок Контрольної Комісії признано абсолюторію уступаючій Раді і Контр. Комісії. По уділенні абсолюторії принято буджетовий преліямінар на рік 1936-37 на квоту 1.725 зол. У розходах вміщено поз. 500 зол. на сплачення довгу, поз. 150 зол. на організаційні поїздки та відповідні квоти на адміністрацію, імпрези-змагання й інвентар.

Після того на внесок комісії-матки приняли Збори вибір голови інж. А. Палія через акламацію. Запропонований комісією склад нової Ради і Контрольної комісії вибрали Збори одноголосно. В склад Ради ввійшли: А. Рожанковська, інж. Р. Кобринський, інж. М. Колтунюк, д-р Б. Макарушка, Б. Чапельський, З. Гнатейко, д-р І. Мриц, м-р Ст. Рожанковський — усі зі Львова та д-р Блавацький — Сянік, Б. Скоробогатий — Станиславів, Василь Мочерник — Ворохта і Василь Бобик — Космач. Заступники: Р. Рибачек, інж. Т. Грушкевич, Станисл., П. Погарський, Славсько. До Контрольної Комісії вибрані: В. Паньків, інж. А. Рожанський, д-р Лукашевський; заступники: інж. Хроновят, Василь Палійв.

По виборі нової Ради устійнили Збори висоту членських вкладок на 2.40 зол., для студентів 1.20 зол., для селян 0.60 зол. та відповідно до висоти вкладок вписове на 1 зол. (50 або 25 сот.).

В останній точці нарад при внесках і запитах порушено низку актуальних питань, між іншими справу наладнання співпраці з У. С. С. (шкода, що в тому часі не було вже на Зборах представника У. С. С.), справу створення Союзу українських тіловиховних організацій, справу створення при Раді К. Л. К. спортової комісії для поширення спортової діяльности Т-ва й опрацювання плянів та інструкцій для праці в поодиноких філіях. У дискусії забирали голос: інж. Хроновят, м-р Пачовський, Рибачек, інж. Колтунюк та інші. По річевій дискусії та принятті відповідних внесків голова замкнув Збори в год. 13.30.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ ВІДБИВАНКИ ТА КОШІВКИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Відбиванкові змагання за мистецтво Б-кляси відбудуться в четвер 21. V. та 28. V. на площі Сокола-Батька від год. 16—19.30. До змагань зголосилися дружини: Дніпро, Богун, Плай II., Черник II., УССК II, Сокіл IV (II).

Змагання кошівки: Плай — Богун 27. V. Богун — Черник 29. V. Дніпро — УССК 31. V. Черник — Дніпро 3. VI. Богун — УССК 3. VI. Дніпро — Плай 7. VI. Богун — Дніпро 10. VI. УССК — Плай 10. VI. Плай — Черник 17. VI. Черник — УССК 19. VI.

Змагання кошівки відбудуться на площі Сокола-Батька в год. 17, крім змагань: Дніпро — УССК (31. V.) та Дніпро — Плай (7. VI.), які відбудуться у Винниках.

ФУЗІЯ ПІДГІРЯ З ВАТРОЮ

Т. С. Т. „Підгіря“ (Дрогобич) злилося з У. С. К. „Ватра“ (Дрогобич) в одно товариство. Перша дружина копаного мяча „Ватри“ приділена до Б-кляси у підкарпатській підокрузі ЛОЗПН.

РУСЬ МИСТЦЕМ СХІДНОСЛОВАЦЬКО-ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОКРУГИ.

Після перемоги ужгородської „Руси“ над Терексеш (Кошиці) 5:0 і верифікації перемоги над клюбом „Нова Весь“ 5:2 „Русь“ здобула знову остаточно мистецтво Підкарпатської Руси і Східної Словаччини.

Новому мистцеві бажаємо якнайкращих успіхів у його дальших змаганнях.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

РИМ. Австрія — Італія 2:2 (1:0).

Нові книжки й журнали.

СТАТУТ Т-ва „Ревізійний Союз Українських Кооператив“. Центральне Обєднання Української Кооперації. **Львів 1936. Стор. 32, ф. 16°.**

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Стрий.

20. V. Ніна тета.

Зі Стрия їде театр до Болехова і Долини. На викінченні у новій постанові „Циганський барон“.

Великий Театр:

Середа, 20. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави“.

Четвер, 21. V. год 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година“; год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави“.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник“ з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський“.
ВАНДА: „Мала неня“, „Небезпечний флірт“.
ҐРАЖИНА: „Страшний Двір“ на осн. Ст. Монюшки.
КАСИНО: „Зазнайомилися у Монте Карльо“ з Лід. Гарвей.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!“
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МЕТРО: „Вондер бар“.
МІРАЖ: „Пат і Паташон як джезбендисти“, „Належу до тебе“.
МУЗА: „Пісня кохання“ з Ів. Кепурою
ПАН: „Ця або жадна“ з Джітою Альпар.
ПАКС: „Сальве Регіна“ та „Індійські піхотинці“ з Флапом і Флапом.
ПАЛЯС: „День великої пригоди“.
РАЙ: „Віктор чи Вікторія“.
СВІТ: „Граф Монте Хрісто“.
СТИЛЬОВЕ: „Дівчина з посте-рестанте“, ревія „Лише до нас“.
ТОН: „Дочка джунглів“.
УТІХА: „Людина без лиця“, ревія „Уланські любощі“.
ХИМЕРА: „Право до щастя“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Світова виставка в Парижі.

[illegible] радіо.

Середа, 20. травня 1936.

Відень (506,8) 16.05 Концерт військ. орхестри, 17.25 Пісні й арії, В. Віяльт, **Братислава** (298,8) 17.55 Пісні Коцзанія, 21.00 Югосл. пісні, **Прага** (470,2) 16.10 Словацький діточий фольклор, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.45 „Елерман“ трагедія Гофманстали, 22.45 Танкова музика, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 16.20 Мельодії, **Берлін** (356,7) 15.15 Легка музика, 18.00 Концерт, 20.45 „Ля серва падрона“ оп. Перголезія, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, музика, 18.00 Віольонч. соната е-моль е-моль Брамса, **Кельн** (455,9) 20.45 Вечір фанмандської музики, **Ляйпціг** (382,2) 12.00 Популярна музика, 17.30 Весела авд. для дітей, 20.45 Пісні, марші, солісти, хор, військ. капеля, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 20.45 Барвна оп. китиця, **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17.30 Хор, 18.15 Скрипка, 20.00 Концерт фільм. орх., **Мілано** (368,6) 17.15 Камер. концерт, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Розр. музика, 22.00 Скрипк. рецітал Аріга Серата.

Четвер, 21. травня 1936.

Відень (506,8) 10.10 Гайднова Служба Божа, 11.15 Концерт шведської музики, 12.35 Популярна музика, 15.40 Квартет ес-дур Бетовена, 17.40 Веселі мельодії, 19.45 Тисяча слів кохання, весела муз. авд., 21.00 „Медея“ траг. Евріпіда, **Брно** (225,4) 12.15 Діточий хор, 17.50 „Студент“ оп. Мілекера, **Прага** (470,2) 19.05 Концерт військ. орх., 20.00 „Польська кров“ оп. Недбаля, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 15.00 Легка музика, 19.00 Пісоньки, 20.00 Спів. рецітал, 20.46 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 22.00 Пісоньки, 17.00 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 11.30 Світло мусить перемогти, кантата Бітнера, 14.15 Легка музика, 18.00 „Під твоїм вікном, кохана“ пісні, музика, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.30 Музика, 17.30 Весела болгарська авдиція, пісні, рецітації, 20.30 „Ді фернандельтен Вайбер“ муз. ком. А. А. Гіллера, 22.30 Музика, **Ляйпціг** (382·2) 10.00 Концерт, 11.30 Нар. танки й вес. мельодії, 15.30 Студентські пісні (Кравзе сопр.), 19.35 Скрипка, **Мінхен** (405,8) 12.00 Розр. концерт, 15.00 Нова камер. музика, 14.45 Концерт тріа, камер. музика, 20.00 Серенада, концерт орх. і солістів, **Будапешт** (549,5) 12.30 Орх. концерт, 17.30 Циг. музика, 18.50 Смичк. квартет е-моль Бетовена, 19.30 „Дер Фершвендер“ авд. на осн. Раймунда з муз. Ін. **Мілано** (368,6) 13.10 Популярна музика, 17.15 Вок. концерт, 19.00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17.15 Віольончеля, форт. 20.40 „Мойсей“ мельодрама Россінія.

Львівське радіо.

Середа, 20. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Де вчитися? 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Фрагменти з опер Масканія, гр. пл., 16.00 Гутірка Майстерклепки з Ліпиганною: Придався би тепер каюк (для ст. дітей), 16.20 Пісні в вик. хору, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Діяльог про сусп. працю, 17.20 Скрипковий рецітал у супр. форт., 17.50 Про книжку Жанса: подорож у часі та просторі, 18.00 Пісоньки давних літ, 18.30 Марія Стюарт в історії, переказі й літературі, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Десять хвилин у моєї кравчині, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклямовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.42 Актуальна гутірка, 20.00 Серед віртуозів, гр. пл. 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 дискусія. Письменники змінять світ, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Спів. рецітал Ол. Збоїнської-Гушковської в супр. смичк. квартету й форт., 22.25 Танкова музика, 23.30 Закінчення авд.

Четвер, 21. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 9.35 Ранішній денник, 10.00 Музика з гр. пл., 10.50 Популярний концерт із гр. пл., 11.42 Полеві проби ловецьких псів (гр. пл.), 11.57 Сигнал часу, 12.03 Дім новочасної жінки, 12.15 Концерт орх., спів; у перерві ок. 13.00 год. „Легіон Міцкевича в Італії“, 14.00 Хвилина Чайковського з гр. пл., 15.00 Звернімо увагу на наше зільництво, 15.10 Легка музика з гр. пл., 15.40 Як оминути власну кривду, 15.45 В гостині у вояка-рільника, 16.00 „Китайський двір“ фрагм. із пов. Корчаковської (для дітей), 16.15 Китиця ревієвих і фільм. мельодій у вик. квартету, 16.45 Концерт хору, 17.00 Відч.: Військо та мир, 17.15 Веселий Відень, муз., спів, 18.30 Вгадай, хто грає та співає, розвязка муз. загадки, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Легка музика з гр. пл., 19.30 Під крилами білих парусів, 19.40 Реклям. концерт, 19.55 Льокальні вістки, 20.00 Серед танку та співу, муз. репортаж, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Театр Уяви: „Концерт“ комедія Ол. Фредра, 21.35 Пісні в вик. Л. Щепанської в супр. форт., 22.00 Спортові вістки, 22.15 Камер. концерт, 22.50 У ритмі танку, гр. пл.

БІРЖА.

Гроші.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·18 — 89.75; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.29 — 171.45, Фльорени гольдські 359.92 — 358.20, Фунти англ. 26.47 — 26.31, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.50 — 19.10, Корони данські 118.19 — 118.35, Корони норв. 132.93 — 132.00, Корони шведські 136.33 — 135.55, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.50, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104.20—103.50, Лільпоп 10.50— 10.75, Стараховичі 34.50—34.

Папери.

3-прц. інвест. 1 і 2 ем. 68—67.50 серії 73, 5 конверсійна 53.75—53, 6 дол. 83, 4 прем. дол. 51—50.75. 7 стаб. 63—65.

Заставні листи: $4^1/_2$% дол. Т. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, $4^1/_2$% Зл. Б. Г. 39.00—41.00, $4^1/_2$% Зол. Б. Г. 42.00—4.400, $4^1/_2$% Ком. 51—52.

Преміївки: Доляр'вки 50—50—52.00, інвест. 65—67.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 19-го травня ц. р. кооперативам платив за: дьоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.15 зол.	
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20	„
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням два зачет	2.20	„
1 л. молока	0·15	„
1 к. яєць	2.65 – 2.70	„

Тенденція на масло зниджкова, на молоко та яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 19. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчанського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ВИКАЗ ЖЕРТВ
на Українську Робітничу Дитячу Оселю ім. Івана Франка в Нагуєвичах по день 10. травня 1936 р.

а) **На руки Комітету** Будови Української Дитячої Робітничої Оселі ім. Івана Франка в Дрогобичі зложили в зол.:

З ДРОГОБИЧА: Робітнича Громада 739.14, А. Горницький 10, Рафінерія „Галіція“ 50, Товариство Петрополь 10, На весіллю п. Івана і Емілії Хоровичів 7.27, Осип Шкульник 3, Петро Флюнт 1, Дережицька Рафінерія 10, радник Покотило 2, д-р Рудольф Скибінський 50, д-р Осип Смольницький 25, д-р Сергій Кушнір 5, Володимир Колтко 5, Іван Бандрівський 2, Салінарна Каса Братська частину з 50 зол. квоту 12.50, Книговодець Бойко 3, Д-р Володимир Скибінський 5.

З БОРИСЛАВА: Робітнича Громада 141.30, Підкарпатське Товариство Електричне 200, Товариство „Галіція“ 30, Союз Металістів 25, Союз Гірників 50, Загальна Кооператива Консументів 10, Штандар Нобель 50, інж. М. Білер 5.

З КАЛУША: Робітнича Громада 52.50, гірники замісць вінця на гріб Петішки 5, Союз Гірників 100.

СХІДНИЦЯ: Робітнича Громада 32.37, Союз Гірників 30.

З ПЕРЕМИШЛЯ: Консум укр. робіт. „Надія 25, Каса укр. роб. з сел. „Праця“ 25, Робітнича Громада 20, У. Р. С. К. „Спарта“ 10, Укр. Рем. Бурса ім. Івана Жовніра 10, Т-во Сирітський Захист 10.

ЗІ ЛЬВОВА: Робітнича Громада ім. Меленя 20, Львівські Бровари 25.

З ІНШИХ МІСЦЕВОСТЕЙ ЗЛОЖИЛИ: Віктор Марків Стрий 4, Микола Янів Стрий 5, Фабрика пасти „Блиск“ Станиславів 20, Союз Хемічних Робітників Лібуша 5, Союз Залізничників Рава Руська 5, Союз Металістів Кельце 10, Союз Залізничників Бидгощ 3.50, Союз Хемічних робітників Єдліче 5, Союз Металістів Коросно 10, Союз Залізничників Конін 5, Союз Залізничників Ярослав 2, Кооп. „Гуцульський Добробут“ Брустури 2, Робітнича Громада Добрівляни 11.

б) через Кооперативний Банк „Дністер“ зложили в зол.:

ЗІ ЛЬВОВА: Д-р Софія Парфанович 4, Суспільний Промисл 10, О. Левицька і Ска 10, редактор Іван Тиктор 20, Музичне Т-во „Торбан“ 2, „Керос“ 5, Укр. Лікарське Т-во 5, Маслосоюз 30, Народня Торговля 10, „Просвіта“ Левандівка 2, Д-р Степан Федак 5, Інж. Ю. Мудрак 1, Я. Стефанович 10, М. Яцик 3, І. Єзерська 1, А. Гошовський 2, Ігнат Стах 3.

З ДРОГОБИЧА: Філія „Просвіти“ 5, Л. Федевич 5, Д-р О. Костшемський 5, Михайло Коцко 10, А. Неділенко 1, Володимир Олійник 5, Цех християнських різників 5, Осип Геврик 5, Ольга Дуркот 2,

З БОРИСЛАВА: Інж. Гавриляк 2, Василь Добош Мразниця 10, Андрій Добош Мразниця 10.

З КАЛУША: Лукіняк 5, О. Пікула 11.

З КОЛОМИЇ: Д-р А. Коссак 3, Михайло Белзад 5, Д-р В. Ганківський 2, Д-р Іван Новодворський 5, Д-р Михайло Бабюк Рогатин 2, Головне Товариство „Рідна Школа“ 10, Товариство Дністер 25, Центросоюз 25, Андрій Жуковський Підволочиська 1, Д-р Володимир Ковальчук Катовиці 5, Теодор Вибранець Сокаль 2, Госп. Спож. Кооп. Карлів 5, Танька Гайда Садковичі 1, Іван Павлюк Зарубинці 0.50, Онуфер Курдидук Станиславів 0.50, Гринько Тута Підбереже 3.

Кредит. Кооп. „Ощадність“ Щирець 5, Інж. Михальчишин Любачів 1, А Дякова Немирів 2, Кооп. „Єдність“ Дроговиже 1.50, Кооп. „Єдність“ Фирлеївка 3.20, Кооп. „Зоря“ Судова Вишня 5, Міщанське Братство Тернопіль 5, Кооп. „Будучність“ Синтинка 1, Народний Дім Шумляни 2, Кооп. „Єдність“ Купчинці 3, Д-р О. Галущак Яворів 3, Д-р Р. Мазюк Белз 2, А. Кісіль Гущанки 1.50, С. Колюшна Товмач 1, Кооп. „Надія“ Гусятин 1, Василь Ілик Модрич 2, Кооп. „Будучність“ Бартатів 3, Ф. С. У. Миколаїв 5, Іван Марків Ольшаки 1, Юліян Карпінський Гаї 2, Кооп. „Стрива“ Золотники 3, Кооп. „Єдність“ Реклинці 2, Кооп. „Ощадність“ Михайлевичі 15, Кооп. „Праця“ Добровляни 2.50, Кооп. „Громада“ Базар 3, Чит. „Просвіти“ Солонсько 2, Й. Думін Літиня 5, Юлія Сіткевич Городище 4, Тов. „Каменярі“ Воля Якубова 5, Д-р Іван Солтикайло Любачів 1, Ева Мінчак Горуцько 2, Кооп. „Зоря“ Лозівка 5, Д-р Михайло Сірко Броди 3, Кооп. „Надія“ Нежухів 2, Чит. „Просвіти“ Угнів 2, Кооп. „Воскресення“ Ульгівок 2, Д-р Л. Зарицький Луцьк 2, Кооп. „Згода“ Зубів 1, Кооп. „Будучність“ Теляче 2, Кооп. „Згода“ Чехів 2, Кооп. „Єдність“ Нагачів 1.55, Д-р Олекса [illegible] Тернопіль 2, Кооп. „Сельтруд“ Стецова 2.50, Гнат Захарів Чехи 2, Позітова Торг. Спілка Яворів 5, Госп. Спілка Остобуж 5, Чит. „Просвіти“ Гаї Нижні 2.40, Д-р Степан Грабар Мости Великі 2, Рай. Молочарня Дідилів 2, Укр. Спорт. Тов. „Бескид“ Назірна 10, Союз Укр. Емігр. Варшава 10, Кооп. „Єдність“ Путятинці 2.50, Кооп. „Єдність“ Шепарівці 1.50, Інж. Шмігера Кельце 5, Кооп. „Хлібороб“ Вербів 1, Інж. В. Герилка Ченстохова 2, І. Лахміка Синява 2, А. Сілецька Вороблевичі 1, д-р В. Яшан Городенка 2, Д-р Василь Куцик Лопатин 5, Кооп. „Згода“ Бушковичі 5, Василь Вівчаренко Поплавники 0.50, Филимон Білозор Чортків 1, Григорій Вовк Шешори 2.50, Ольга Волкова Шешори 2.50, Олена Літинська Шешори 2, Стефан Брідь Тудорів 5, Василь Лазарів Сілець 2, Іван Свистун Осталовичі 2, Стефан Владюк Магерів 2, Юлія Куцка Голосковичі 2, Евдокія Слободяник Букачівці 2, Федір Заяць В'ільнь 1.50, Микола Матвіїв Біляївці 1.50, Михайло Олійник Сморжів 1, Іван Яцур Білинка Мала 1, Стефан Семків Годинівка 1, Мелянія Гуківна Зубрець 1, Наталія Ільницька Назірна 1, Михайло Іваняк Хомчин 1, Станислав Крохманюк Купчинці 1, Бронислав Товяк Чернятин 1, Іван Надик Баличі 1, Гринь Пліхота Лучинці 0.50, Григорій Милик Полюхів Вел. 10, Галя Пікас Руденко Ляц. 2, Антін Маціяк Добровляни 2, Мартин Кошовський Владки 1, Юліян Говдицький Чорнокінці Малі 0.50, К. Волинська Копичинці 5, Д. Моссур Волоща 5, Дмитро Вишницький Нежухів 2, Дарія Ловицька Герасимів 2, Василь Бучма Дмитре 2, Іларій Брусак Радимно 1, Інж. Ярослав Мохнацький Краків 2, М. Куцій Станиславів 1, Марія Готовчтюк Косів 2, Йосиф Геврик Дрогобич 5, Михайло Возняк Яжів Стар. 0.50, Кооп. „Воля“ Володимирці 5, О. Комишин Іванівка Вел. 1, Климентина Козій Туре Поле 5, Д-р Роман Могильницький Рівне 3, Кооп. „Будучність“ Топорівці 10, Стефания Костик Нове Село 1, „Наша Поміч“ Гаї Нижні 5.

Дякуючи всім дотеперішнім жертводавцям за ласкаві датки, подаємо до відома, що теперішні жертви ще не покривають цілої купна реальности.

Чекаємо на дальші жертви на цей великий живий памятник Іванові Франкові. Найменша жертва це цеголка в цій будові. Відмова жертви це вирвання цегли з нашої будови.

Комітет Будови Української Робітничої Дитячої Оселі ім. Івана Франка в Нагуєвичах.
2142